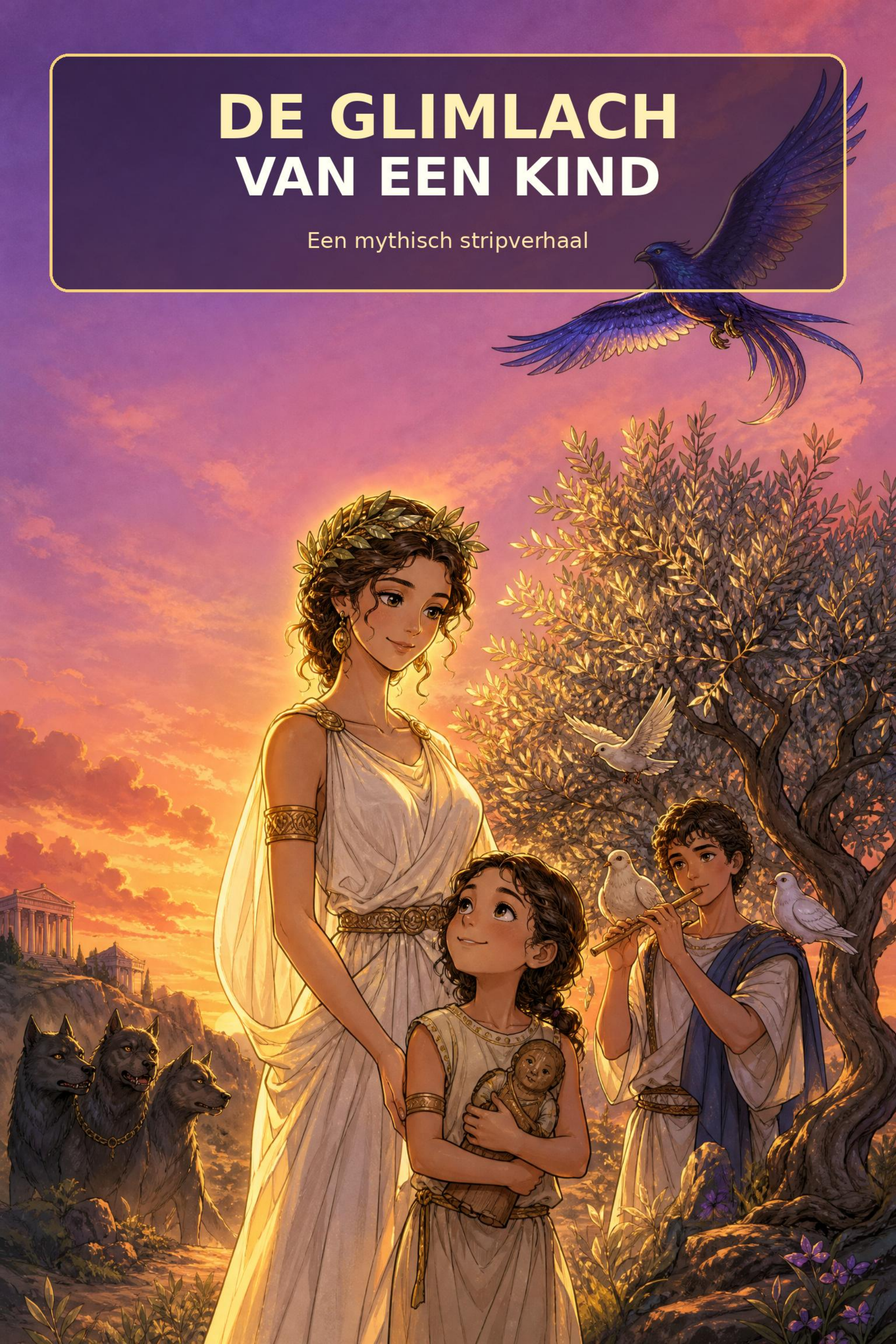

DE GLIMLACH VAN EEN KIND

Een mythisch stripverhaal

DE OPROEP

Op de Olympus bleef één plek leeg. Helena keek naar de aarde, waar de glimlach verdwenen leek.

CHIRON

Misschien wacht de wereld op jou. Niet op donder... op een glimlach.

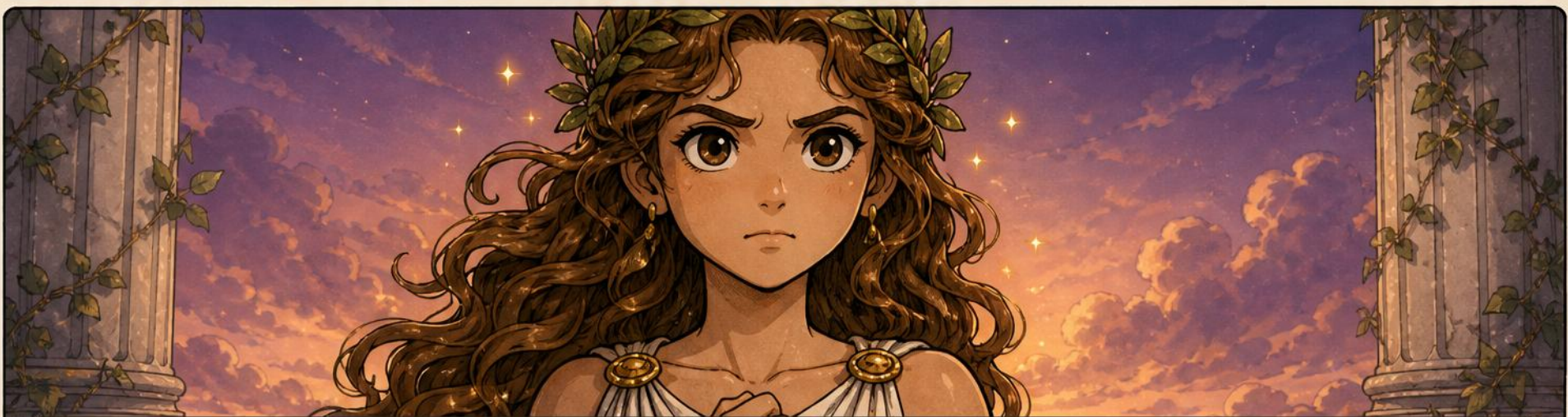
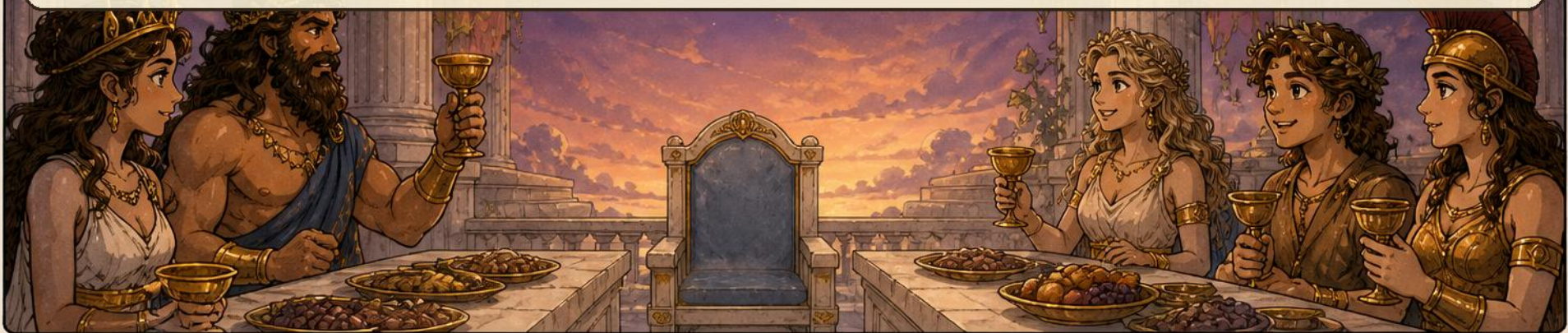
HELENA

Dan ga ik.

Chiron kwam naast haar staan. "Je hart is te groot voor Olympus," zei hij.

"De mensen, dieren en rivieren leven... maar ze lachen niet meer."

Helena voelde een klein zonnetje in haar borst. Ze wist wat haar te doen stond.

Een pad van sterren opende zich boven de wolken.

2 DE AFDALING
Bij de heilige bron vroeg Helena om een teken.

HELENA
Ik kom eraan, aarde.

HELENA
Blijf dicht bij mij, kleine vrienden.

“Als ik mijn liefde deel, kan ik misschien een beetje licht terugbrengen.”

Drie duiven landden op haar schouders. Hun zachte gekoer gaf haar moed.

Ze trok haar witte mantel aan en zette haar blote voeten op het sterrenpad.

Beneden lag een dorp van grijze stenen, stil als mist.

3 ELENi
In het dorp waren deuren vergrendeld en ramen gesloten.

HELENA
Wat een mooie naam.

ELENI
Mijn pop heet ook Eleni... maar ze is stuk.

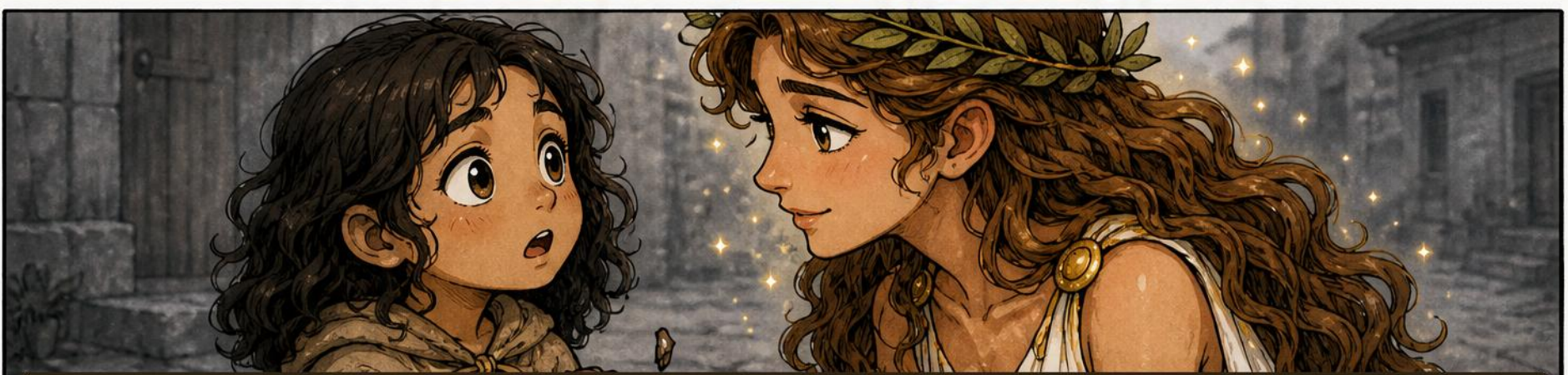

Op een stoep zat een meisje met een gebroken houten pop.

Helena hurkte neer. "Hoe heet je?" vroeg ze zacht.

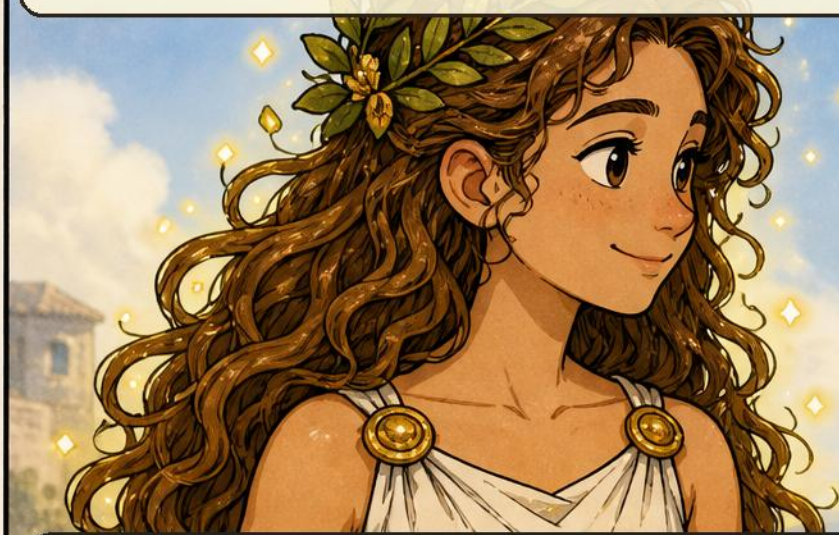
Het meisje keek op. "Eleni."

Een oude man bleef staan. Hij herkende iets dat hij lang niet had gevoeld.

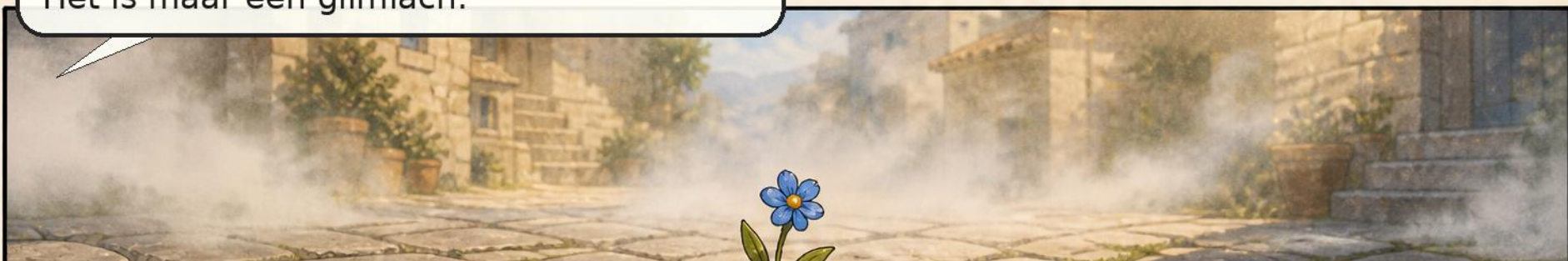
4 DE EERSTE VONK
Helena glimlachte. Niet groot of dwingend. Gewoon zacht.

ELENI
Het is maar een glimlach.

OUDE MAN
Ik... ik was vergeten hoe dat voelde.

In Eleni's borst ging een klein lampje aan.

Een blauwe bloem brak door de stenen.

Zelfs de oude hond richtte zich weer op.

Overal begonnen mensen elkaar voorzichtig te begroeten.

Bij een verlaten bron stond een beeld van een gevleugelde leeuw.

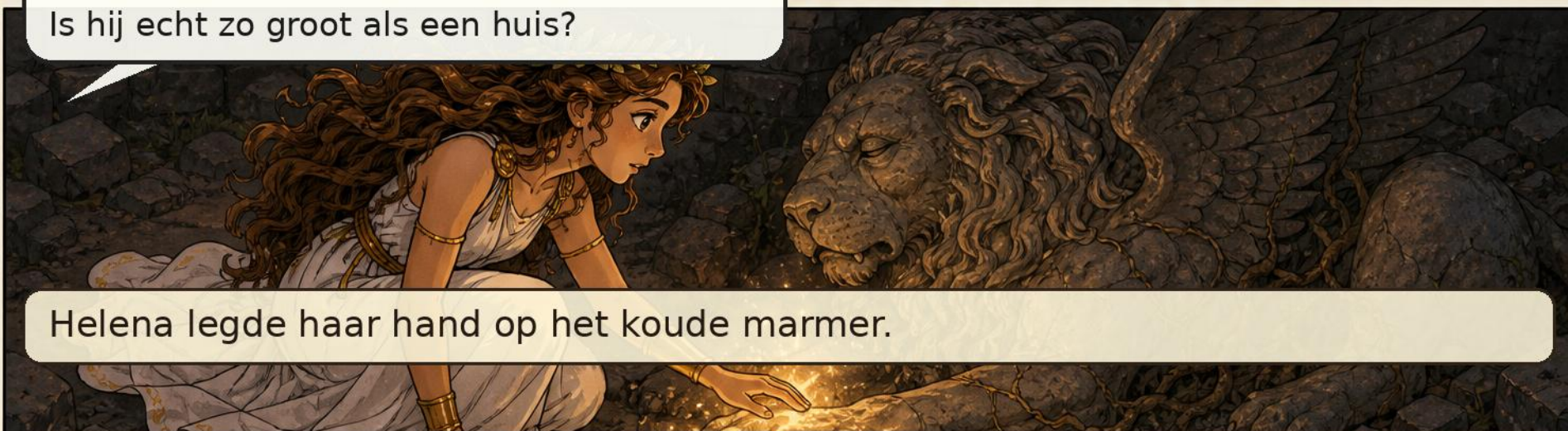

BEELD

Alleen een hart zonder angst kan hem benaderen.

ELENI

Is hij echt zo groot als een huis?

Helena legde haar hand op het koude marmer.

Het beeld begon te gloeien.

“In het hart van de wereld staat de Boom van Verdriet.”

“Maar eerst moet je langs drie poorten. De eerste wordt bewaakt door Cerberus.”

De volgende ochtend vertrok Helena met haar drie duiven.

ELENI

Neem mij mee! Ik wil ook dat de wereld weer mooi wordt!

THERON

Ik hoorde jullie glimlach in de wind.

Eleni rende achter haar aan, de houten pop stevig tegen zich aan.

Ze staken zilveren rivieren over en luisterden naar fluisterende bomen.

Nimfen wezen hun de weg door het bos.

In een mistige vallei ontmoetten ze Theron, een faun met een fluit.

7 DE VOORBOEDE
Waar Helena liep, bloeiden bloemen. Waar ze lachte, verdwenen wolken.

ELENI
Is dat... Cerberus?

HELENA
Hij voelt dat we komen.

Eleni oefende elke avond haar glimlach.

Theron vertelde dat Cerberus ooit een beschermer van geheime tuinen was.

Op de vijfde nacht beefde de grond.

In de verte gloeiden drie paar ogen rood op.

DE POORT VAN SCHADUWEN
Het pad liep door de Vallei van de Echo's.

NIMFEN

Niet alles is wat het lijkt.

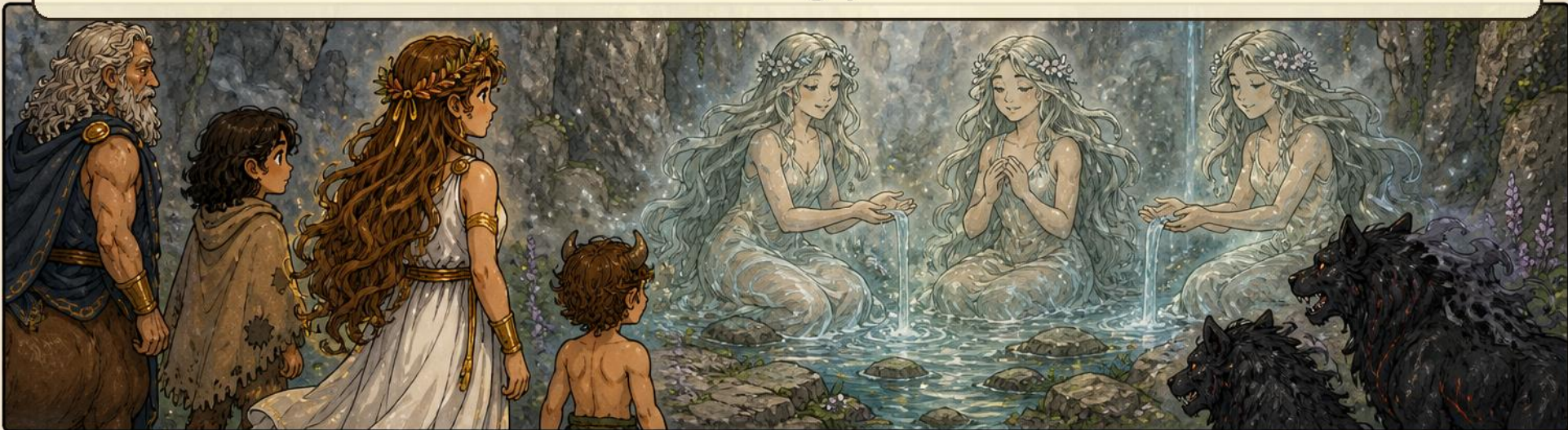
THERON

Spreek zacht. De vallei luistert.

Fluisteringen probeerden hun gedachten te verwarren.

Helena liet een straal licht over de rotsen glijden.

Drie nimfen maakten een pad van zilveren stenen.

Aan het einde stond een ingestorte poort met hondenkoppen.

9 CERBERUS
Helena legde haar hand op de steen. De lucht begon te grommen.

HELENA

Wachter van de poort... ik kom niet om te stelen.

HELENA

Ik kom om te helen.

Uit de duisternis stapte Cerberus: groot als een toren.

Eleni's knieën trilden. Theron klemde zijn fluit vast.

Helena deed één stap naar voren.

Ze knielde neer met open handen.

10. STERKER DAN ANGST
Cerberus snoof. Zijn drie koppen keken ieder een andere kant op.

ELENI
Ik ben niet bang voor jou.

THERON
Liefde kent de weg naar huis.

“Niet een monster,” fluisterde Helena. “Een wachter.”

Eleni zette een stap naar voren.

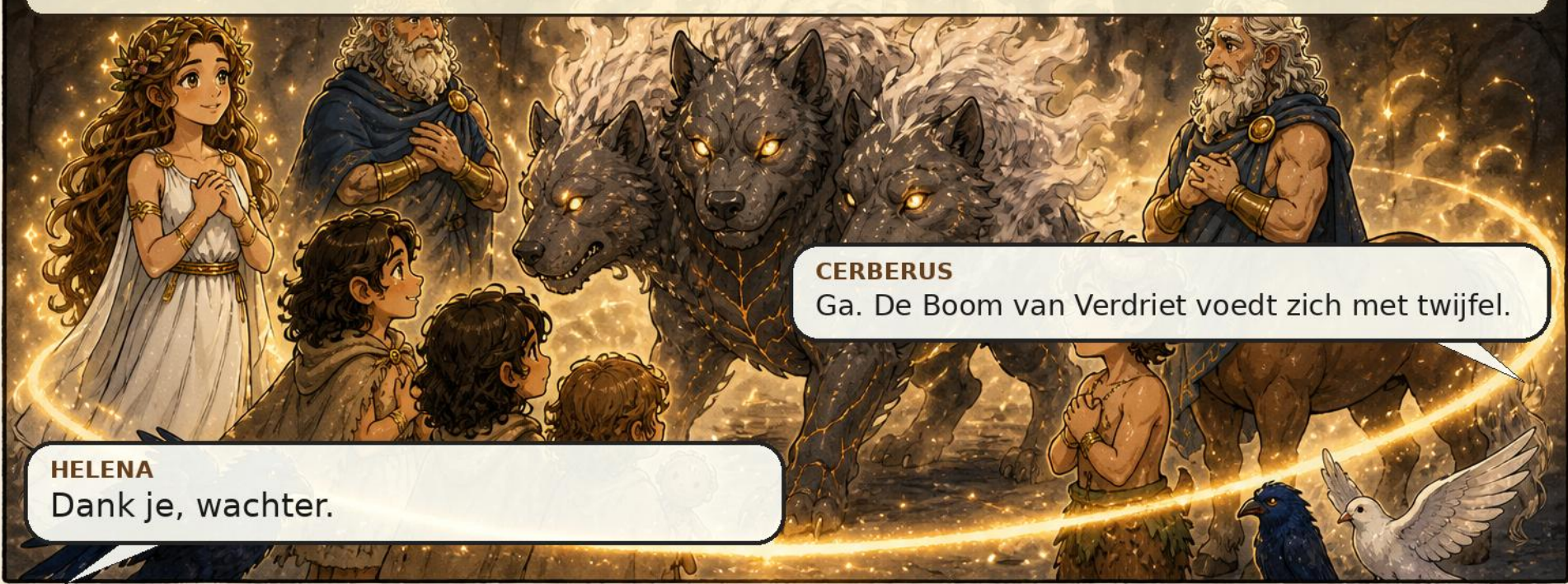

Theron speelde het lied dat zijn moeder vroeger zong.

Herinneringen aan liefde werden een kring van licht.

11 DE POORT OPENT
Het licht raakte Cerberus' middelste kop.

CERBERUS

Ga. De Boom van Verdriet voedt zich met twijfel.

HELENA

Dank je, wachter.

De rook in zijn manen werd lichter.

Zijn rode ogen werden goud.

Langzaam stapte hij opzij.

De stenen poort scheurde open naar een pad van obsidiaan.

Achter de poort lag een bos met zilveren bladeren.

ASTERION
Ik ben Asterion. Cerberus heeft mij gestuurd.

ELENI
Dan zijn we niet meer alleen.

Bij een marmeren fontein landde een vogel zo groot als een vos.

Zijn veren waren blauw als saffier en zijn ogen brandden als vuur.

Waar zijn veren vielen, groeiden lichtbloemen.

In de verte pulseerde een donker licht.

13 DE BOOM VAN VERDRIET
De boom torende boven hen uit. Zijn wortels leken op aderen.

HELENA

Verdriet verdwijnt niet altijd...

ELENI

Maar we kunnen het samen dragen.

In zijn takken hingen grijze herinneringen.

Helena legde haar hand op de schors en zag het dorp.

Eleni legde haar hand bovenop die van Helena.

Tussen de dorre bladeren verscheen één gouden blad.

14 DE BOOM VAN HOOP
Eleni hield het gouden blad omhoog.

A young woman with long, wavy brown hair, wearing a white classical-style dress with gold jewelry, holds a glowing golden leaf. The background shows a large, gnarled tree and a distant landscape.

ASTERION
Het zaad van verandering is geplant.

THERON
Kijk eens hoe de wereld ademt!

Warm licht stroomde door de wortels.

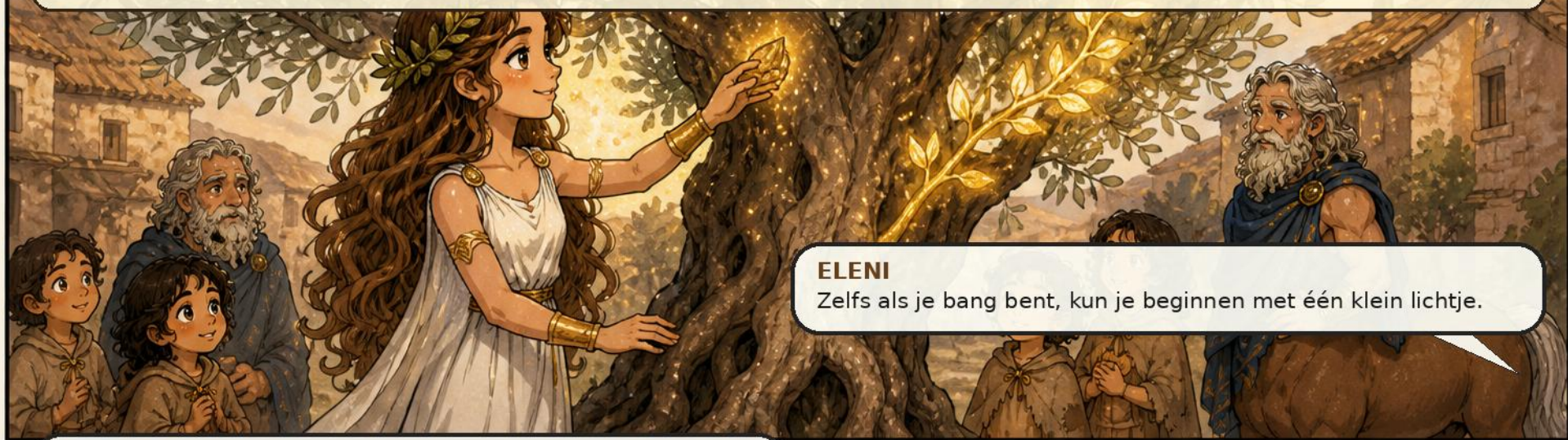
Grijze takken werden zilver en goud.

Bloemen en vogels vulden de boom.

Asterion leidde hen terug naar het dorp.

15 EEN DEUR NAAR LIEFDE

In het dorp raakte Eleni het gouden blad aan tegen de olijfboom.

ELENI

Zelfs als je bang bent, kun je beginnen met één klein lichtje.

HELENA

En dat lichtje kan verder reizen dan je denkt.

Een gouden tak groeide uit de bast.

Mensen kwamen samen om verhalen te delen en elkaar te helpen.

Asterion steeg op naar de sterren. Zijn veren werden lichtbloemen.

Een glimlach is geen eindpunt. Het is een deur waardoor liefde binnenkomt.

